

Številka: 018-064/2026-10

Datum: 17. 6. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN), v senatu dr. Mateje Škabar, kot predsednice senata, ter Aleksandra Petrovčiča in Marka Medveda, kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Športna podlaga za tekališče - projekt Obnova športnega parka in atletske steze*«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja Lesnina MG oprema, d. d., Ljubljana, Parmova ulica 53, Ljubljana, ki ga po pooblastilu zastopa Odvetniška družba Cukrov, o.p., d.o.o., Tivolska cesta 48, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Komunala Slovenska Bistrica, d.o.o., Ulica Pohorskega bataljona 12, Slovenska Bistrica (v nadaljevanju: naročnik), dne 17. 6. 2026

odločila:

1. Zahtevk za revizijo se zavrne kot neutemeljen.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov pravnega varstva se zavrne.
3. Zahteva izbranega ponudnika za povrnitev stroškov pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja po postopku naročila male vrednosti po 47. členu Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), je bilo objavljeno na portalu javnih naročil dne 12. 2. 2026 pod št. objave JN000962/2026-SL1/01.

Naročnik je z dokumentom »*Odločitev v zvezi z oddajo javnega naročila*« z dne 13. 4. 2026 (v nadaljevanju: odločitev o oddaji javnega naročila) predmetno javno naročilo oddal v izvedbo ponudniku FLORA & SPORT, d.o.o., Koroška cesta 22, Kranj (v nadaljevanju: izbrani ponudnik), vlagateljevo ponudbo pa je zavrnil kot nedopustno, ker vlagatelj s priglašenim referenčnim poslom

ni izkazal izpolnjevanja zahtev, določenih v točki 2.2.2.3. in točki 2.2.2.4. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Naročnik je navedel, da je zahteval izkušnje ponudnika in kadra z izvedbo večslojnega atletskega tekališča, pri katerem sta bila najmanj zgornja dva sloja izvedena iz samorazlivnega poliuretanskega (PU) veziva s SBR ali EPDM granulatom; v priglašenem referenčnem projektu pa je le en sloj iz samorazlivnega PU veziva z EPDM granulatom. Pri sistemu Conipur SW, ki je bil vgrajen pri referenčnem projektu, se najprej vgradi osnovni elastični sloj, ki ni izveden iz samorazlivnega PU veziva, naslednji korak vgradnje je zapiranje por, pri čemer se uporabi Conipur 2400 ali pa tršo vezivo, ki se mu dodajo suhi aditivi. Vlagatelj to fazo nepravilno poimenuje in klasificira kot 1. sloj samorazlivnega veziva – ta faza ne predstavlja samorazlivnega sloja, temveč tiksotropno zapolnitveno plast, katere osnovna funkcija je izključno zapiranje por in ustvarjanje zatesnjene podlage za nanos končnega sloja. Pri zapiranju por gre za material, ki pod vplivom mehanske sile postane obdelovan, po prenehanju sile pa preneha teči in ostane na mestu, kar je nasprotje samorazlivnosti, ki pomeni sposobnost materiala, da se po nanosu samodejno razlije v ravno, nivelirano površino. Razlog, da material v fazi zapiranja por ne more biti klasificiran kot samorazliven sloj z granulatom, je v sami reologiji oz. mehaniki fluidov, ki obvladuje material. Zapiralec por ni samostojna debela strukturna plast atletske steze, ampak gre za tehnološki mikronski premaz, katerega edini namen je tesnenje; material se vtire in zdrgne izključno v luknje. Samorazlivne smole se nanašajo z zobatimi gladilkami, ki regulirajo višino izlittja. Četudi bi oz. je bil v tej fazi uporabljen Conipur 210 z EPDM prahom, referenčna zahteva ni izpolnjena, ker granulati ni prisoten. Slednji izraz se uporablja za gumijaste delce velikosti od 1,0 do 4,0 mm, v Conipur 210 pa se doda EPDM v obliki praha, katerega velikost je od 0 do 0,5 mm. EPDM praha ni mogoče enačiti z granulatom. Ta prah nima strukturne, amortizacijske ali torne vloge, ampak služi izključno kot polnilo ter nujno zgoščevalno sredstvo, s katerim se na gradbišču ustvari tiksotropno pasto. Uporaba PU z dodatkom EPDM praha ohranja funkcijo zapiralca por, katerega namen je tesnenje podloge. V tretji fazi gradnje referenčnega sistema, tj. izvedba vrhnjega obrabnega sloja, se na površino zlije Conipur 210, ki je deklariran kot samorazliven, in posuje EPDM granulati. Edino ta plast referenčnega sistema je iz samorazlivnega PU veziva z EPDM granulatom.

Vlagatelj je z vlogo z dne 20. 4. 2026 vložil zahtevek za revizijo, v katerem predlaga razveljavitev odločitve o oddaji naročila in povrnitev stroškov pravnega varstva. Vlagatelj zatrjuje, da sta bila v okviru referenčnega projekta zgornja dva sloja izvedena iz samorazlivnega PU veziva s SBR ali EPDM granulatom; prvi sloj je bil izveden z mešanico Conipur 210 in EPDM prahom (0,0 - 0,5 mm), drugi sloj pa s produktom Conipur 210 in Conipur EPDM granulami. Naročnik je pravilno ugotovil, da drugi sloj izpolnjuje zahteve, napačno pa je ugotovil, da prvi sloj ne izpolnjuje zahteve. V prvem sloju se lahko kot alternativa materialu Conipur 2400 uporabi mešanica Conipur 210 in EPDM prah; ta alternativa je bila uporabljena v referenčnem projektu. Conipur 210 velja za samorazlivno PU vezivo, kar je navedel tudi naročnik v izpodbijani odločitvi. V tabeli, ki je del odločitve o oddaji javnega naročila, je naročnik pod postavko »*fizikalna lastnost mase*« navedel, da je Conipur 210, ki se uporablja v kombinaciji z EPDM prahom, samorazliven, zato je zahtevana fizikalna lastnost mase, tj. samorazlivnost, izpolnjena tudi glede prvega sloja. Posledično so napačne navedbe naročnika, da faza zapiranja por ne predstavlja samorazlivnega sloja, ampak t.i. tiksotropno zapolnitveno plast. Utemeljitev naročnika, da prvi sloj ni samorazliven, je zato ne samo nepravilna, ampak tudi protislovna z njegovimi navedbami in ugotovitvami. Navedbe naročnika glede načina vgradnje in namena zapiranja por so nebistvene, ker naročnik ni določil zahtev glede načina vgradnje in namena vgradnje. Napačna je tudi navedba naročnika, da EPDM prah (0,0-0,5 mm) ne ustreza granulatu. Prah EPDM je namreč deklariran kot EPDM finih granul 0,0 - 0,5 mm. EPDM prah je EPDM granulati zelo fine granulacije in je sestavljen iz iste snovi kot EPDM granulati, razlika je zgolj v velikosti delcev - prah EPDM je torej ena od vrst granulacije EPDM in kot tak ustreza zahtevi naročnika glede uporabe EPDM granulata. Naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni določil velikosti delcev EPDM granulata, zato je upoštevana katerakoli velikost EPDM granulata, tudi velikost od 0,0 - 0,5 mm. Naročnik je šele

v odločitvi o oddaji javnega naročila navedel, da je velikost granulatov »običajno« od 1,0 do 4,0 mm, kar pa ni relevantno, saj ponudniki niso dolžni poznati neformalnih standardov, ki jih naročnik šteje za običajne. Sprejeti stališče, da granulacija in prah predstavljata dva ločena termina, bi imelo za posledico nejasno določbo dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ki je ni mogoče interpretirati v škodo ponudnika. Naročnik je z interpretacijo termina »granulat« v smislu delcev od 1,0 do 4,0 mm po poteku roka za oddajo ponudb spreminjal oz. dopolnjeval dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila. Vlagatelj še navaja, da je v okviru referenčnega posla nastopal kot vodilni partner, družba Flora pa je bila podizvajalec. Ker je imel referenčni naročnik poslovni odnos z vlagateljem, gre za vlagateljevo lastno referenco.

Izbrani ponudnik, ki ga v tem postopku pravnega varstva zastopa Odvetniška družba Prebil in Majstorovič o.p., d.o.o., Ajdovščina 4, Ljubljana, v vlogi z dne 23. 4. 2026 predlaga zavrnitev zahtevka za revizijo in zahteva povrnitev stroškov pravnega varstva. Izbrani ponudnik najprej navaja, da vlagatelj ne izpodbija vseh razlogov nedopustnosti njegove ponudbe, ampak se osredotoča le na razlago pojma EPDM granulata. Slednji pojem, po navedbah izbranega ponudnika, ni odprta kategorija, temveč označuje strukturni material določene zrnivosti, ki tvori nosilno funkcionalno plast sistema. Zapiralec por po funkciji, debelini in načinu vgradnje ne predstavlja sloja v smislu zahteve dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. EPDM prah ne predstavlja granulata v smislu zahtev dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, temveč material z drugačnimi fizikalnimi in funkcionalnimi lastnostmi. Četudi naročnik ni numerično opredelil velikosti delcev granulata, to ne pomeni nejasnega pogoja, temveč odraža običajno strokovno rabo pojma. Tehnični pojem v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila je treba razlagati v skladu s pomenom, ki mu ga daje stroka, ne pa v skladu s širšo, ponudniku bolj ugodno razlago. Izbrani ponudnik nadalje navaja, da vlagatelj s sporno referenco ne izkazuje lastnih izkušenj, saj referenčnih del ni izvedel sam, pač pa njegov podizvajalec.

Naročnik je dne 7. 5. 2026 zavrnil zahtevek za revizijo in vlagateljevo zahtevo za povrnitev stroškov, vlagatelju pa je naložil, da izbranemu ponudniku povrne stroške pravnega varstva. Naročnik pojasnjuje, da je zahteval izkazovanje izvedbe dveh slojev s tehnologijo samorazlivnega PU veziva s SBR ali EPDM granulatom, ker je v okviru predmetnega javnega naročila načrtovana atletska steza iz treh polnih PU plasti. Naročnik v odločitvi o oddaji naročila ni spreminjal zahtev dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, pač pa je utemeljeval strokovna dejstva in navedel argumente, s katerimi zavrača vlagateljevo interpretacijo, da zaščitna plast recikliranega gumi granulata, v katerem je EPDM prah, predstavlja samostojni sloj iz samorazlivnega PU veziva s SBR ali EPDM granulatom. V stroki je jasno, kaj je večslojni sistem iz samorazlivnega PU s SBR ali EPDM granulatom, vlagatelj pa bi kot strokovnjak moral razumeti razliko med granulatom in prahom, zato se ne more sklicevati na nejasnost pojma. EPDM prah ni ena izmed oblik granulata, saj gre za material z drugačnimi fizikalnimi in funkcionalnimi lastnostmi. Iz tehničnih listov proizvajalca izhaja jasno razlikovanje med EPDM granulatom, ki se uporablja za tvorjenje funkcionalnega sloja, ter EPDM prahom, ki predstavlja fin prah z vlogo polnila. Ta razlika je kvalitativna – granulata zagotavlja mehanske in uporabne lastnosti površine, prah pa v okviru zapiralca por služi zapiranju por. Gre za razliko v sistemu izvedbe; zapiralec por je tanek vmesni zaporni nanos, ki ni enakovreden samorazlivnemu sloju z granulatom. Zapiralec por zato ne predstavlja sloja v smislu zahtev dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, temveč gre zgolj za vmesni nanos brez samostojne funkcionalne vloge. Naročnik še navaja, da vlagatelj ni bil dejanski izvajalec atletskega tekališča, zato bi, četudi bi pripoznal ustreznost posla (pa ga ne), moral ugotoviti, da vlagatelj brez vključenega dejanskega izvajalca nima ustreznih izkušenj.

Naročnik je Državni revizijski komisiji dne 11. 5. 2026 odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in pripadajočo dokumentacijo predrevizijskega postopka.

Vlagatelj v vlogi z dne 11. 5. 2026, s katero se je opredelil do navedb naročnika, vztraja pri revizijskih navedbah in ponavlja, da naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni definiral velikosti zrn, zato je vsaka velikost EPDM materiala, ki se je uporabila v kombinaciji s PU vezivom, skladna z zahtevami naročnika. Naročnik je dovolil »sendvič sistem« ter glede značilnosti sloja zahteval zgolj, da mora biti izveden iz samorazlivnega PU veziva s SBR ali EPDM granulatom, po poteku roka za oddajo ponudb pa naročnik uvaja dodatne kriterije glede strukturne funkcije sloja, debeline in načina vgradnje.

Vlagatelj v vlogi z dne 26. 5. 2026, s katero se je opredelil do vloge izbranega ponudnika (slednjo je vlagatelju v vednost in morebitno opredelitev posredovala Državna revizijska komisija), vztraja pri podanih navedbah.

Naročnik je v vlogi z dne 11. 6. 2026 zaprosil za čimprejšnji sprejem odločitve o zahtevku za revizijo in navedel, da vlagatelj ponudbe, ki je potekla 3. 6. 2026, ni podaljšal.

Državna revizijska komisija je pri odločanju o zahtevku za revizijo pregledala dokumentacijo o postopku oddaje predmetnega javnega naročila, pri čemer je vpogledala v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, vlagateljevo ponudbo, vključno s pozivom naročnika z dne 13. 3. 2026 in odgovorom vlagatelja z dne 20. 3. 2026, ter izpodbijano odločitev v zvezi z oddajo javnega naročila.

Državna revizijska komisija pri odločanju o zahtevku za revizijo naročnikove vloge z dne 11. 6. 2026, ni upoštevala in odločitve nanjo ni oprla, posledično je, ob upoštevanju 9. člena ZPVPJN, ni posredovala vlagatelju v opredelitev. Državna revizijska komisija je dokazni predlog vlagatelja z vpogledom v Pogodbo o izvedbi sanacije in širitve atletske steze ter v Podizvajalsko pogodbo zavrnila kot nepotreben, saj želi z njim vlagatelj dokazovati zatrjevano dejstvo, da je v okviru referenčnega projekta nastopal kot vodilni partner, dejanski izvajalec atletske steze pa je bil podizvajalec, kar, kot bo pojasnjeno v nadaljevanju, niso pravno odločilne okoliščine za rešitev predmetnega spora. Državna revizijska komisija je kot nepotreben zavrnila tudi dokazni predlog izbranega ponudnika za postavitev izvedenca s področja gradbeništva oz. tehnologije športnih podlag, saj želi izbrani ponudnik z njim dokazati zatrjevano dejstvo, »da EPDM prah ne predstavlja granulata v smislu strukturnega materiala«, kar, kot bo pojasnjeno v nadaljevanju, ni pravno odločilna okoliščina za rešitev predmetnega spora. Prav tako je Državna revizijska komisija zavrnila dokazni predlog naročnika za postavitev izvedenca iz tehnologije športnih podlag. Iz naročnikovih navedb ni razvidno, katera zatrjevana pravno relevantna dejstva naj bi se z izvedbo tega dokaznega predloga ugotovila; če pa je naročnik želel z njim dokazati zatrjevana dejstva v zvezi s pojmom EPDM granulata, je izvedba dokaza nepotrebna, saj bi služila dokazovanju trditev o dejstvih, ki, kot bo pojasnjeno v nadaljevanju, niso pravno relevantna za rešitev predmetnega spora.

Po pregledu navedene dokumentacije ter po preučitvi navedb vlagatelja, izbranega ponudnika in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Med vlagateljem in naročnikom je sporno, ali je naročnik ravnal skladno z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila in določbami ZJN-3, ko je vlagateljevo ponudbo zavrnil kot nedopustno.

Dopustna ponudba je ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija,

naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika (29. točka prvega odstavka 2. člena ZJN-3). Skladno s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 sme naročnik javno naročilo oddati le ponudniku, čigar ponudba je dopustna. Naročnik namreč skladno s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 (pregled in ocenjevanje ponudb ter način oddaje javnega naročila) odda javno naročilo na podlagi meril, potem ko preveri, da so izpolnjeni naslednji pogoji: a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena tega zakona in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. in 83. člena ZJN-3, če so bila določena.

Iz izpodbijane odločitve o oddaji javnega naročila izhaja, da je naročnik vlagateljevo ponudbo zavrnil kot nedopustno na podlagi ugotovitve, da priglašen referenčni projekt po vsebini ne ustreza zahtevam, določenih v točkah 2.2.2.3. in 2.2.2.4. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, in sicer, ker je bila v okviru referenčnega projekta izvedena atletska steza le z enim slojem iz samorazlivnega PU veziva z EPDM granulatom in ne iz dveh slojev (iz samorazlivnega PU veziva s SBR ali EPDM granulatom), kot je to zahteval naročnik. Vlagatelj navedenemu nasprotuje in zatrjuje, da je bila v okviru referenčnega projekta izvedena atletska steza z dvema slojema iz samorazlivnega PU veziva z EPDM granulatom.

Upoštevaje navedeno se kot neutemeljene izkažejo navedbe izbranega ponudnika, da vlagatelj v zahtevku za revizijo ne izpodbija vseh razlogov za nedopustnost njegove ponudbe. Naročnik je vlagateljevo ponudbo zavrnil kot nedopustno iz enega razloga, in sicer zaradi vsebinske neustreznosti priglašenega referenčnega projekta; ta edini razlog vlagatelj v zahtevku za revizijo izpodbija. Izbrani ponudnik sicer pravilno navaja, da je naročnik v izpodbijani odločitvi navedel, da je pri pregledu vlagateljeve ponudbe ugotovil nekatere nejasnosti, ki jih je konkretiziral v točkah 1, 2 in 3 obrazložitve, vendar pa izbrani ponudnik spregleda, da je naročnik navedel tudi, da je vlagatelj »*podal ustrezna pojasnila*«, iz česar izhaja, da naročnikove ugotovitve, navedene v točkah 1, 2 in 3 obrazložitve, niso razlog za zavrnitev vlagateljeve ponudbe.

Iz izpodbijane odločitve o oddaji naročila tudi ne izhaja naročnikov zaključek, da vlagatelju ni mogoče priznati priglašene reference, ker vlagatelj v okviru referenčnega projekta ni sam izvedel relevantnih del. Naročnik je v izpodbijani odločitvi sicer navedel, da je vlagatelja v pozivu z dne 13. 3. 2026 opozoril, da je kot izvajalec referenčnih del v certifikatu WA za referenčni objekt naveden subjekt, ki v vlagateljevi ponudbi ne sodeluje, vendar navedenega ni mogoče razlagati na način, da je naročnik priglašen referenčni projekt štel za neustreznega »*z vidika identitete subjekta, ki je referenčna dela dejansko izvedel*«, kot to navaja izbrani ponudnik oz. da naročnik vlagatelju ni priznal reference, ker relevantnih del v okviru referenčnega projekta ni izvedel sam. Naročnikove navedbe, da je vlagatelja pozval na pojasnilo glede posameznega elementa ponudbe, predstavljajo opis postopka pregleda ponudbe vlagatelja, ne predstavljajo pa že tudi naročnikove ugotovitve, da je vlagateljeva ponudba v tem delu pomanjkljiva. Ker iz izpodbijane odločitve o oddaji javnega naročila jasno, natančno in nedvoumno izhaja zgolj, da je naročnik priglašen referenčni projekt štel za neustreznega iz razloga »*vsebinske neustreznosti*«, so za ta postopek pravnega varstva pravno nerelevantne navedbe vlagatelja, da je priglašena referenca njegova lastna referenca, posledično pa so nerelevantne tudi s tem povezane nasprotno navedbe naročnika in izbranega ponudnika. Navedenega ne spreminjajo naročnikove navedbe, da bi moral vlagateljevo ponudbo (tudi če bi ugotovil vsebinsko ustreznost reference) zavrniti iz razloga, ker vlagatelj referenčnih del ni izvedel sam. Naročnik mora namreč vse razloge za zavrnitev ponudbe navesti v sami odločitvi o zavrnitvi ponudbe in kasneje, ko vlagatelj že zahteva pravno varstvo zoper naročnikovo odločitev o oddaji javnega naročila, izpodbijane odločitve ne more utemeljevati z razlogi, ki jih ni navedel že v izpodbijani odločitvi, saj bi bil vlagatelj s tem onemogočen v možnosti uveljavljanja učinkovitega pravnega varstva. To pa pomeni, da argumentov, ki jih je

naročnik prvič navedel šele v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo, pri odločanju o zakonitosti izpodbijane odločitve ni mogoče upoštevati. Državna revizijska komisija zato navedb strank in izbranega ponudnika, vezana na vprašanje, ali gre priglasi referenčni projekt šteti za referenco vlagatelja, vsebinsko ni presojala, z njimi povezan dokazni predlog vlagatelja (vpogled v Pogodbo o izvedbi sanacije in širitve atletske steze ter v Podizvajalsko pogodbo) pa je zavrnila kot nepotreben.

V obravnavanem primeru je naročnik, kar med strankama ni sporno, v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določil pogoje za sodelovanje, ki se nanašajo na tehnično in strokovno sposobnost. Naročnik je v točki 2.2.2.3. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila določil: *»Ponudnik je v zadnjih sedmih (7) letih, šteto od dneva objave obvestila o tem naročilu na portalu javnih naročil, uspešno izvedel (kar pomeni količinsko in kakovostno v skladu z naročilom) eno (1) istovrstno gradnjo, v kateri so dela izvedbe atletskega tekališča znašala najmanj 400.000,00 EUR (brez DDV). [...]»*

Za istovrstno gradnjo se upoštevajo dela izvedbe večslojnega atletskega tekališča, klase II. za mednarodna tekmovanja, s pridobljenim certifikatom WA, pri katerem sta najmanj zgornja dva sloja izvedena iz samorazlivnega PU veziva s SBR ali EPDM granulatom. [...]«.

V točki 2.2.2.4. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila je naročnik določil:

»Ponudnik sam ali s partnerji v skupni ponudbi zagotavlja vodjo del, ki je v zadnjih sedmih (7) letih, šteto od dneva objave obvestila o tem naročilu na portalu javnih naročil, uspešno izvedel naloge vodje del pri izvajanju ene (1) istovrstne gradnje v kateri so dela izvedbe atletskega tekališča znašala najmanj 400.000,00 EUR (brez DDV). [...]»

Za istovrstno gradnjo se upoštevajo dela izvedbe večslojnega atletskega tekališča, klase II. za mednarodna tekmovanja, s pridobljenim certifikatom WA, pri katerem sta najmanj zgornja dva sloja izvedena iz samorazlivnega PU veziva s SBR ali EPDM granulatom. [...]«.

Kot dokazilo o izpolnjevanju pogojev za sodelovanje, določenih v točkah 2.2.2.3. in 2.2.2.4. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, je naročnik zahteval predložitev izpolnjenega ESPD obrazca (Del IV: Pogoji za sodelovanje, C: Tehnična in strokovna sposobnost).

Med strankama je nesporno, potrjeno pa je z vpogledom v vlagateljevo ponudbo, da se je vlagatelj v izkaz izpolnjevanja pogojev za sodelovanje, določenih v točkah 2.2.2.3. in 2.2.2.4. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, skliceval na referenčni projekt *»Sanacija in širitev atletske steze v Kranju«*, v okviru katerega je bila izvedena atletska steza. Iz spisovne dokumentacije je razvidno, da je naročnik na vlagatelja naslovil poziv z dne 13. 3. 2026, s katerim je vlagatelja pozval na napotitev na tisti del ponudbe, iz katerega bo razvidno, da sta bila na referenčnem objektu zgornja dva sloja izvedena iz samorazlivnega PU veziva s SBR ali EPDM granulatom. Na podlagi naročnikovega poziva je vlagatelj z dopisom z dne 20. 3. 2026 predložil dodatno dokumentacijo, med drugim tehnični list proizvajalca sistema Conipur SW, izsek končne situacije za referenčni projekt in kopijo dokazil vgrajenih materialov.

Vpogled v vlagateljevo ponudbo in vlagateljev odgovor z dne 20. 3. 2026 potrjuje naročnikove navedbe, katerim vlagatelj v postopku pravnega varstva ne nasprotuje, da je bil na atletski stezi, izvedeni v okviru priglasi referenčnega projekta, vgrajen sistem Conipur SW, ki je sestavljen iz (osnovnega) elastičnega sloja, tesnilnega sloja za pore oz. zapiralca por in zgornjega sloja. V zvezi z osnovnim elastičnim slojem je naročnik v odločitvi o oddaji javnega naročila navedel, da ta ni izveden iz samorazlivnega materiala. Vlagatelj teh navedb naročnika v postopku pravnega varstva ne prereka, zato je Državna revizijska komisija, ob upoštevanju drugega odstavka 214. člena Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 26/1999 s sprem., v nadaljevanju: ZPP) v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN, za priznano štela dejstvo, da osnovni elastični sloj referenčne atletske steze ni izveden iz samorazlivnega materiala. Upoštevaje navedeno gre

pritrđiti naročniku, da osnovnega elastičnega sloja, izvedenega v okviru referenčnega objekta, ni mogoče šteti za sloj izveden iz samorazlivnega PU veziva s SBR ali EPDM granulatom, kot je to zahteval naročnik v točkah 2.2.2.3. in 2.2.2.4. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Med strankama je nesporno, da je zgornji sloj sporne atletske steze izveden iz samorazlivnega PU veziva z EPDM granulatom. Vendar za skladnost referenčnega projekta z naročnikovimi zahtevami ne zadošča, da je bil na referenčnem objektu izveden en sloj iz samorazlivnega PU veziva z EPDM granulatom, saj je naročnik v točkah 2.2.2.3. in 2.2.2.4. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila zahteval izkazovanje izkušenj (ponudnika in kadra) z izvedbo večslojnega atletskega tekališča, pri katerem sta najmanj zgornja dva sloja izvedena iz samorazlivnega PU veziva s SBR ali EPDM granulatom

Med strankama pa je sporno, ali je tesnilni sloj za pore oz. zapiralec por mogoče šteti kot sloj, izveden iz samorazlivnega PU veziva s SBR ali EPDM granulatom. Naročnik zatrjuje, da zapiralec por ne predstavlja sloja v smislu referenčnih zahtev, da ta sloj ni bil izveden iz mase, katere fizikalna lastnost je samorazlivnost, in da pri zapiralcu por ni bil uporabljen (SBR ali) EPDM granulāt, pač pa EPDM prah.

V zvezi z navedbami naročnika, da zapiralec por ne predstavlja sloja v smislu referenčnih zahtev, gre pojasniti, da po poteku roka za predložitev ponudb ni dopustno dajati zahtevi ožje vsebine od tiste, ki iz nje izhaja, saj bi omejevanje pomena katerega od (v pogoju za sodelovanje zapisanih) pojmov šele po poteku roka za predložitev ponudb pomenilo določanje vsebine pogoja šele po poteku roka za oddajo ponudb (kar pa je v nasprotju z drugim odstavkom 67. člena ZJN-3). Če je določena zahteva zapisana na način, da dopušča več možnih razlag, je treba uporabiti takšno razlago, ki gre v korist ponudnika. V obravnavanem primeru naročnik v točkah 2.2.2.3. in 2.2.2.4. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila pojma »sloj« ni natančneje opredelil in pojma ni omejil izključno na samostojne, nosilne, strukturne plasti atletske steze, zato spornih zahtev ni mogoče razlagati na način, da so bili ponudniki dolžni izkazati, da so v okviru izgradnje atletske steze izvedli vsaj dve debeli, samostojni, nosilni, strukturni plasti iz samorazlivnega PU veziva s SBR ali EPDM granulatom oz. na način, da so bili ponudniki dolžni izkazati, da je vodja del sodeloval v projektu, v okviru katerega sta bili izvedeni dve debeli, samostojni, nosilni, strukturni plasti atletske steze iz samorazlivnega PU veziva s SBR ali EPDM granulatom. Zato niti naročnik niti izbrani ponudnik ne moreta utemeljiti zaključka o neskladnosti priglašene referenčnega projekta z zahtevami naročnika z navedbami, da zapiralec por ni samostojna debela strukturna plast atletske steze, temveč tehnološki mikronski premaz, katerega edini namen je tesnenje, ter da zapiralec por ne predstavlja tvorbe samostojne strukturno nosilne plasti in ne predstavlja sloja v smislu zahtev, temveč zgolj vmesni nanos brez samostojne funkcionalne vloge. Glede na besedilo zahtev, določenih v točkah 2.2.2.3. in 2.2.2.4. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, je mogoče tudi mikronski sloj, ki se zgolj vtire v osnovni elastični sloj in katerega funkcija je zgolj tesnenje, šteti za sloj, posledično gre tudi zapiralec por, ki je bil vgrajen na referenčnem objektu, šteti za sloj v smislu zahtev, določenih v točkah 2.2.2.3. in 2.2.2.4. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

V zvezi z navedbami naročnika, da tesnilni sloj za pore oz. zapiralec por referenčnega objekta ni izveden iz mase, katere fizikalna lastnost je samorazlivnost, gre na podlagi vpogleda v tehnični list proizvajalca sistema Conipur SW pritrđiti naročniku, da se pri sistemu Conipur SW ta sloj izvede s Conipur 2400 ali Conipur 210 in EPDM prahom. Upošteva, da vlagatelj zatrjuje, da je bil pri izvedbi referenčnega objekta uporabljen Conipur 210 in EPDM prah, in upošteva, da tem navedbam vlagatelja naročnik v postopku pravnega varstva ne nasprotuje, gre, ob upoštevanju drugega odstavka 214. člena ZPP v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN, šteti, da je bil pri izvedbi tesnilnega sloja za pore oz. zapiralca por v okviru referenčnega objekta uporabljen Conipur 210 in EPDM prah (in ne Conipur 2400). Posledično se naročnikove navedbe v odločitvi

o oddaji javnega naročila, da izvedba tega sloja z uporabo Conipur 2400 ne izpolnjuje zahtev dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, izkažejo za pravno nerelevantne za rešitev konkretnega spora.

Med strankama je nesporno, da je Conipur 210, ki je bil uporabljen pri izvedbi tesnilnega sloja za pore oz. zapiralca por referenčnega objekta, samorazliven. Protispisne so navedbe vlagatelja, da je naročnik v odločitvi o oddaji javnega naročila navedel, da je »Conipur, v kombinaciji z EPDM prahom, samorazliven«. Vlagatelj sicer pravilno navaja, da je naročnik v tabeli 2 glede fizikalne lastnosti mase tesnilnega sloja za pore oz. zapiralca por navedel, da masa »ni samorazlivna (razen če je bil uporabljen Conipur 210, ki se uporablja v kombinaciji z EPDM prahom, kar pa ni granulata)«, vendar navedenega zapisa ni mogoče razumeti na način, da naročnik za samorazlivno šteje zmes Conipur 210 in EPDM praha. Iz izpodbijane odločitve o oddaji javnega naročila izhaja, da naročnik Conipur 210 sicer šteje za samorazliven material, vendar pa zmesi Conipur 210 in EPDM praha ne šteje za samorazliven material. Naročnik je namreč pojasnil, da je EPDM prah zgoščevalno sredstvo in da zaradi dodanega EPDM praha masa ni več samorazlivna, pač pa nastane tiksotropna pasta, ki je nasprotje samorazlivnosti. Teh navedb naročnika vlagatelj v postopku pravnega varstva ne prereka in tako ne nasprotuje navedbam, da zaradi dodanega EPDM praha sicer prvotno samorazlivna masa ni več samorazlivna, pač pa nastane tiksotropna pasta oz. vlagatelj ne zatrjuje, da je zmes Conipur 210 in EPDM prahu samorazlivna masa. Državna revizijska komisija je zato, ob upoštevanju drugega odstavka 214. člena ZPP v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN, za priznana štela dejstvo, da zaradi dodanega EPDM praha (sicer prvotno) samorazliven material Conipur 210 ni več samorazliven, pač pa nastane tiksotropna pasta.

Vlagatelj sicer pravilno navaja, da je naročnik v točkah 2.2.2.3. in 2.2.2.4. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila zahteval, da sta najmanj zgornja dva sloja izvedena iz samorazlivnega PU veziva s SBR ali EPDM granulatom, vendar pa Državna revizijska komisija ne more slediti stališču vlagatelja, da za skladnost s temi zahtevami zadošča že, da sta bila pri izvedbi posameznega sloja atletskega tekališča uporabljena samorazlivno vezivo in SBR ali EPDM granulata ter da način vgradnje sloja ni relevanten. Četudi naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni izrecno opredelil zahtevanega načina gradnje atletske steze, pa Državna revizijska komisija ugotavlja, da zahtevana lastnost vgrajenega materiala, tj. samorazlivnost, opredeljuje način uporabe tega materiala pri gradnji atletske steze, saj je zahtevana lastnost vgrajenega materiala tesno povezana s samim načinom izvedbe atletske steze. S tem, ko je naročnik zahteval izvedbo posameznega sloja atletske steze iz samorazlivnega veziva, naročnik ni zahteval zgolj izkazovanja izkušenj z uporabo tega materiala pri gradnji atletske steze, pač pa je zahteval izkazovanje izkušenj z vgradnjo samorazlivnega veziva, torej veziva, ki ima ob nanosu oz. ob vgradnji lastnost samorazlivnosti. Naročnik je tako z opredelitvijo zahtevane lastnosti vgrajenega materiala opredelil način gradnje atletske steze, in sicer je zahteval vgradnjo sloja atletske steze »na samorazliven način« oz. na način, da se material po nanosu zaradi gravitacije in površinske napetosti samodejno razlije v ravno nivelirano površino.

Da je v konkretnem primeru treba kot skladne z zahtevami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila šteti le atletske steze, pri kateri sta bila dva sloja izvedena iz samorazlivnega veziva »na samorazliven način« oz. dva sloja, pri katerih je imel vgrajen material ob nanosu lastnost samorazlivnosti, izhaja tudi iz namena referenc. Kot je Državna revizijska komisija že večkrat zapisala, je referenca po naravi dokazilo, da je ponudnik sposoben izvesti javno naročilo v zahtevanem obsegu in kvaliteti, saj z njo dokazuje, da je podobno gradnjo ali storitev v preteklosti že večkrat uspešno izvedel ali da je pod podobnimi pogoji že uspešno dobavil podobno blago. Zato je (tudi) skladno z namenom referenc potrebno sporni naročnikovi zahtevi razumeti na način, da so ponudniki morali izkazati ne le, da je bilo pri izvedbi posameznega sloja atletske

steze uporabljeno samorazlivno vezivo, pač pa tudi, da je imelo to vezivo ob nanosu lastnost samorazlivnosti oz. da so posamezni sloj izvedli na »*samorazliven način*«. Naročnik lahko namreč na podlagi dokazila, da je gospodarski subjekt že uspešno vgradil samorazlivno vezivo, ki je bilo tudi ob nanosu samorazlivno, upravičeno sklepa, da ima ta gospodarski subjekt in kader znanje in izkušnje, ki so potrebne za izvedbo predmetnega javnega naročila, katerega predmet je tudi izgradnja štirislojne športne podlage za tekališče, pri čemer so trije sloji iz samorazlivnega materiala, ne da bi se temu samorazlivnemu materialu ob nanosu dodali dodatki, ki bi vplivali na njegovo ključno lastnost, tj. samorazlivnost.

Za presojo izpolnjevanja zahtev, določenih v točkah 2.2.2.3. in 2.2.2.4. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, zato ni ključno le, da je bilo v referenčnem projektu pri izvedbi posameznega sloja atletske steze uporabljeno samorazlivno vezivo, kot to smiselno zatrjuje vlagatelj, pač pa je moral imeti ta material tudi ob nanosu oz. ob vgradnji lastnost samorazlivnosti. Zato četudi je bilo v okviru priglasičenega referenčnega projekta pri izvedbi tesnilnega sloja za pore oz. zapiralca por uporabljeno samorazlivno vezivo Conipur 210, ne gre spregledati (neprekanih navedb naročnika), da je zaradi dodanega EPDM prahu uporabljeno samorazlivno vezivo Conipur 210 izgubilo ključno lastnost, tj. samorazlivnost, in je pridobilo tiksotropne lastnosti, ki so nasprotje samorazlivnosti. Material s tiksotropnimi lastnostmi je namreč v mirovanju viskozen (gost), pod vplivom mehanske sile (npr. s stresanjem, z mešanjem ali s potiskanjem z gladilko) postane tekoč, po prenehanju mehanske sile pa preneha teči, medtem ko samorazlivnost pomeni sposobnost materiala, da se po nanosu zaradi gravitacije in površinske napetosti samodejno razlije v ravno nivelirano površino. Upošteva, da je v okviru priglasičenega referenčnega projekta pri izvedbi tesnilnega sloja za pore oz. zapiralca por imel vgrajen material ob nanosu tiksotropne lastnosti, in ni bil samorazliven, kot je ta zahteval naročnik, naročniku ni mogoče očitati kršitev, ko je zaključil, da tesnilni sloj za pore oz. zapiralec por referenčnega objekta ni izveden iz mase, katere fizikalna lastnost je samorazlivnost, in da je bil posledično v okviru referenčnega projekta le en sloj (tj. zgornji sloj) atletske steze izveden iz samorazlivnega PU veziva s SBR ali EPDM granulatom.

Ker je že na podlagi navedenega treba ugotoviti, da naročniku ni mogoče očitati kršitev pri zaključku, da vlagatelj s priglasičenim referenčnim projektom ni izkazal izpolnjevanja zahtev, določenih v točkah 2.2.2.3. in 2.2.2.4. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, posledično pa gre ugotoviti neutemeljenost vlagateljeve zahteve za razveljavitev izpodbijane odločitve o oddaji naročila, Državna revizijska komisija v nadaljevanju ni presojala, ali je naročnik upravičeno zaključil, da priglasičen referenčni projekt ne izpolnjuje zahtev dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila tudi iz razloga, ker pri izvedbi tesnilnega sloja za pore oz. zapiralca por ni bil uporabljen EPDM granulata, ampak EPDM prah. Državna revizijska komisija zato navedb vlagatelja, vezanih na zatrjevanje, da je EPDM prah treba šteti za EPDM granulata, in s tem povezanih navedb o nejasno oblikovanih zahtevah dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila iz razloga, ker naročnik ni določil velikosti zrn, vsebinsko ni presojala.

Na podlagi vsega navedenega Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj v postopku pravnega varstva ni uspel izkazati naročnikovih kršitev, ko je na podlagi ugotovitve, da je bil pri izvedbi tesnilnega sloja za pore oz. zapiralca por ob nanosu uporabljen material s tiksotropnimi lastnostmi, zaključil, da vlagatelj s priglasičenim referenčnim projektom ni izkazal izpolnjevanja pogojev za sodelovanje, določenih v točkah 2.2.2.3. in 2.2.2.4. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, in posledično njegovo ponudbo označil za nedopustno in jo zavrnil. Državna revizijska komisija je zato, na podlagi prve alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN, zahtevkov za revizijo vlagatelja kot neutemeljenega zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj uveljavlja tudi povračilo stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva. Ker vlagatelj z zahtevkom za revizijo ni uspel, povrnitev stroškov pa je odvisna od utemeljenosti zahtevka za revizijo (glej tretji oz. četrti odstavek 70. člena ZPVPJN), je Državna revizijska komisija zavrnila zahtevo vlagatelja za povrnitev stroškov.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Povrnitev stroškov pravnega varstva zahteva tudi izbrani ponudnik. Državna revizijska komisija je zahtevo izbranega ponudnika za povračilo stroškov zavrnila, saj je ocenila, da v konkretnem primeru prispevek izbranega ponudnika k rešitvi zadeve ni bil bistven in ni pripomogel ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve ter da posledično priglašeni stroški izbranega ponudnika niso bili potrebni (četrti in osmi odstavek 70. člena ZPVPJN).

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 3. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednica senata:
dr. Mateja Škabar
članica Državne revizijske komisije

Vročiti:

- naročnik,
- vlagatelj – po pooblaščenju,
- izbrani ponudnik – po pooblaščenju,
- ministrstvo, pristojno za javna naročila.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.